

Όταν το Γράμμα του Νόμου

Καταδικάζει

Ικανότητα.-Εντιμότητα -
Αποτελεσματικότητα

Άρθρο του

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κ. ΔΑΒΑΚΗ

Δέκα μήνες πριν από τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές, και ήδη ξεκίνησε από τώρα, μεγάλη κουβέντα για τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που πρέπει να έχει ένας ιδανικός Δήμαρχος.

Όλες οι συζητήσεις γίνονται για το πώς οι δημότες θα ήθελαν τον Δήμαρχο τους, χωρίς ποτέ να αναφέρεται τελικά πώς η κεντρική εξουσία οραματίζεται τον σύγχρονο τοπικό αρχόντο.

Εδώ και χρόνια, οι εκάστοτε κυβερνήσεις με τυμπανοκρουσίες και «ευρωπαϊκό πνεύμα» εκχωρούν αρμοδιότητες στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, χωρίς όμως τους ανάλογους πόρους και το κατάλληλο επιστημονικό προσωπικό.

Ουσιαστικά, θέλουν την Τοπική Αυτοδιοίκηση διεκπεραιωτή σοβαρών θεμάτων και απολογητή των δικών τους αδυναμιών.

Ο κάθε Δήμαρχος δίκην επιστάτη πρέπει να εφαρμόζει όλες τις αποφάσεις της κεντρικής εξουσίας, οι οποίες κατά το πλείστον είναι αντικρουόμενες μεταξύ τους. Αντιπαρατίθεται με τους δημότες για θέματα τα οποία δεν είναι άμεσης αρμοδιότητας του και το χειρότερο όλων διασύρεται στα δικαστήρια και μάλιστα πολλές φορές καταδικάζεται.

Η περίπτωση του Δημάρχου Πειραιά, Χρήστου Αγραπίδη, είναι χαρακτηριστική της κρατικής αναληθσίας και του γενικότερου παραλογισμού που επικρατούν στις υπηρεσίες του κράτους. Αναδεικνύει με τον χειρότερο τρόπο την προκατάληψη και πολλές φορές την εχθρική στάση τόσο της κεντρικής εξουσίας όσο και της δικαστικής.

Δήμαρχος Πειραιά, Οσώς περιέργως, καταδικάστηκε σε 12 μήνες φυλάκιση με τριετή αναστολή. Γιατί το 2001 ο αρμόδιος για την έκδοση αδειών αιρετών δημοτικών συμβούλων και Αντιδημάρχων ανανέωσε άδειες λειτουργίας καταστημάτων που βρίσκονται στην περιοχή της Πειραικής και που λειτουργούσαν νόμιμα

Ο Γεώργιος Κ. Δαβάκης είναι αντιδήμαρχος Πειραιά, πρόεδρος του Συμβουλίου Πρόληψης Εγκληματικότητας Πειραιά, δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω και υποπτεράρχος ε.α.

για να ασχοληθούν με τα κοινά, αλλά και δηλητηριάζει όλους όσοι ασχολούνται με πάθος και μεράκι για τη βελτίωση της ζωής των τοπικών κοινωνιών. Η τεράστια έλλειψη ικανών ανθρώπων που τα τελευταία χρόνια παρατηρείται τόσο στην κεντρική πολιτική σκηνή όσο και στην Αυτοδιοίκηση, είναι επόμενο με τέτοιες τακτικές να κλιμακώνεται προς το χειρότερο με γεωμετρική πρόοδο. Δεν είναι σωστό να εξαντλείται η αυστηρότητα των αρμοδίων φορέων στογ αιρετό θεσμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης όταν οι άλλες Αρχές του τόπου που τυγχάνουν ευνοϊκής ίεταχείρισης,

Τα παραδείγματα πολλά, οι εξηγήσεις λίγες. Άραγε για το Εθνικό Κτηματολόγιο, για τα δεκάδες προστήμια που πληρωνούμε για τις χωματερές, για τις κακοτεχνίες των δημοσίων έργων, για τη μη απορρόφηση των ευρωπαϊκών κονδυλίων, γιατί δεν υπάρχει η ανάλογη ευαισθησία και η εφαρμογή των ισχυουσών διατάξεων για τον κάθε υπεύθυνο; Ο κάθε Δήμαρχος οφείλει να αφογκράζεται την τοπική του κοινωνία, να χαράζει στρατηγικές ανάπτυξης να προσφέρει

εδώ και 40 χρόνια. Έπρεπε, δηλαδή, χωρίς τις νόμιμες διαδικασίες που ακολουθήθηκαν από πλευράς Δημάρχου να τρεχάσουν εκατοντάδες οικογένειες εργαζομένων Πειραιωτών στον δρόμο. Μα κανένας δεν αντιλαμβάνεται ότι ουσιαστικά όλες αυτές οι διαδικασίες που προβλέπονται από τους νόμους του Κράτους είναι χρονοβόρες και πολλές φορές ανασταλτικές.

Ο Δήμαρχος Πειραιά εκπροσωπεί όλο τον πειραικό λαό και έχει προτιμηθεί από το 57% του Εκλογικού Σώματος. Επομένως, πρέπει να εφαρμόσει τον νόμο προς όλες τις κατευθύνσεις και αυτό κάνει.

Είναι δυνατόν, Δημάρχοι σαν τον Χρήστο Αγραπίδη, ικανοί, εντιμοί, δημιουργικοί, λαμπροί και διακεκριμένοι επιστήμονες με σύγχρονες αντίληψεις, με διαφάνεια διαχείρισης, με θετικές σχέσεις με την κοινωνία, να παραπέμπονται, να κάθονται στο εδώλιο του κατηγορουμένου και να διασύρονται όχι μόνο ως προσώπα αλλά και ως θέσμοι

Εάν αυτή είναι η σύγχρονη λειτουργία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, καλύτερα να επιστρέψουμε στους κοινοτάρχους.

Η περίπτωση του Χρήστου Αγραπίδη, όχι μόνο είναι αποτροπιαστική για ανθρώπους επαγγελματικά επιτυχημένους και κοινωνικά καταξιωμένους